

it, will grab it, without her wanting it . So at that moment, what will all the goods which she had gathered benefit her? Who will reap them?

When in 306 B.C. Demetrios the Besieger occupied Megara and pillaged it, wanting to show that he is a cultivated person, he was interested in the fate of the Megarian philosopher Stilpon. When his soldiers found the elderly philosopher, Demetrios greeted him with respect and asked him, if they perchance grabbed any of his things? Then Stilpon, with some irony answered him: "I did not see anyone carrying my things. My own estate is such that no one is able to grab it from me, because I have it hidden inside me. For a war is not able to make spoils of virtue".

Obviously many "sitting in the shadow" before Christ – and naturally even after Christ non Christians – were much brighter than the foolish rich man of the parable. However, Christ did not come to teach us a cloudy morality and virtuous speech, and furthermore with the threat of death. He came to "witness to the truth". And the truth is that He is the life and the joy of the world. And the freedom, on our part, and the handling according to His own will of all His gifts, results from here and now, that we share with Him the inexhaustible and undetractable "wealth of the glory of His inheritance among the saints"

Archim. B. L

SUNDAY, NOVEMBER 18, 2018 9TH SUNDAY OF LUKE

Plato the Great Martyr of Ancyra , Holy Martyr Romanos , Zaccheus the Deacon, Holy New Martyr Anastasius of Paramythia, Holy Martyr Romanus, Anastasios the New Martyr

TONE OF THE WEEK : Grave Tone

EOTHINON : Second Orthros Gospel

EPISTLE READING: *Ephesians 4:1-7*

GOSPEL READING: *Luke 12: 16-21*

NEXT SUNDAY, SUNDAY, NOVEMBER 25, 2018 *13th Sunday of Luke , Apodosis of the Presentation of the Theotokos into the Temple , Catherine the Great Martyr of Alexandria, Mercurius the Great Martyr of Caesarea in Cappadocia*

EPISTLE READING: *Galatians 3:23-29; 4:1-5*

GOSPEL READING: *Luke 18: 18-27*

66TH YEAR NOVEMBER 18 2018 PAMPHLET #46 (3416)

THE GOD FIGHTING FOOLISHNESS

A few years ago, England's buses had been "decorated" with a slogan that probably, the greatest theoretician of contemporary atheism, Richard Dawkins, had patronized. The slogan was saying: "God very likely does not exist. Consequently stop worrying and enjoy your life". If Dawkins had carefully read today's parable, he would've ascertained that God is the only One who is truly interested in us enjoying our life. And furthermore, not only here, but also after here.

Do the rich people have anxiety also?

It is obvious that for this reason, Christ characterized the rich fellow of the parable "foolish". Essentially He wanted to tell him: You, who are so capable in "administrating businesses", you're not allowed to see things so myopically. You ought to be handling your belongings, seeing so far, that you rejoice over your life not only "for many years", but also after your biological death. You, however, don't seem to be having a good time now either, since "strongly pained and suffering", according to Saint Cyril, very anxiously repeating the phrase "what should I do?" A phrase, which befits poor people, more than rich people like you.

THE GOSPEL ACCORDING TO (LUKE 12:16-21)

The Lord said this parable: "The land of a rich man brought forth plentifully; and he thought to himself, 'What shall I do, for I have nowhere to store my crops?' And he said, 'I will do this: I will pull down my barns, and build larger ones; and there I will store all my grain and my goods. And I will say to my soul, 'Soul, you have ample goods laid up for many years; take your ease, eat, drink, be merry.' But God said to him, 'Fool! This night your soul is required of you; and the things you have prepared, whose will they be?' So is he who lays up treasure for himself, and is not rich toward God." As he said these things, he cried out: "He who has ears to hear, let him hear."

You could have very much more easily and more effectively made space in your storage bins, emptying the old fruits into "the bellies of the indigent" and simultaneously "storing up treasures in heaven".

"And even if", continues Saint Cyril, "you secured the fruits in your new storage bins. The "many years", however, from where will you secure them? "Is this not your making? Is this not your good?" And Saint James the Brother of God scolds him: "don't you know that our life "is steam which appears for a little, while afterwards, it disappears"? Consequently before doing anything whatsoever, you ought to say: "if the Lord wills and we live" (James 4:13). On the contrary, you ignoring God, proclaim, according to Saint Theophylactos: "I do not want anyone as a communicant. I do not want to share them with anyone. They are mine. They're not God's. So I will enjoy it on my own. I will not take on God in the enjoyment of these. Nor do I want to share them with God".

"A mind which has departed from God"

So behold, how the foolishness of possession-loving and avarice, sooner or later leads to luciferian apostasy from God. The rich fellow concludes, seeing God, like the wretched Dawkins, as a threat for his supposed "happiness" and as a "challenger" of his supposed "goods". Consequently, greed is something worse than "idolatry", as the Apostle Paul calls it, since it is able to cultivate in the greedy person, a god-fighting disposition, leading him to the blasphemous cry: "leave from me. I don't want to know Your will.... What will I gain, if I invoke You and pray to You?" (Job 21:14).

"O, the senselessness" Basil the Great justifiably breaks out. The unique "gain" for the rich fellow, is that he have to eat, to drink, and for his soul to rejoice for many years. Can the soul be satiated with material goods? "Only if your soul were a pig's", the divine preacher of Caesarea continues with unheard of sharpness, "only then would you be promising it such a supposedly good life. Are you're so beast-like to be feeding it with foods of the flesh, and whatever the bathroom receives, referring these to it?"

The demand of the tax collectors or handing over to God the Word?

In the end, the "many years", which the rich man was waiting to live, were not even one day. The same night, some "fearsome angels, like merciless tax collectors" would be going to "demand" his soul. Saint Theophylactos says, "the righteous person's soul is not demanded, but he himself hands it over to God, rejoicing and being glad. Whereas the sinner, who has made his soul end up mere flesh, he has made it difficult to break off from the body. So for this reason also, they who will come to take

ΕΤΟΣ 66ον

18 Νοεμβρίου 2018

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 46 (3416)

Η ΘΕΟΜΑΧΟΣ ΑΦΡΟΣΥΝΗ

Πριν από μερικά χρόνια τὰ πλεωφορεία τῆς Ἀγγλίας εἶχαν «διακοσμηθεῖ» μέ ἓνα σύνθημα, πού εἶχε πατρονάρει ὁ μεγαλύτερος ἴσως θεωρητικός τῆς σύγχρονης ἀθεΐας Ρίτσαρντ Ντόκινς. Τό σύνθημα ἔλεγε: «Ὁ Θεός πιθανότατα δέν ὑπάρχει. Ἐπομένως σταματήστε νά ἀνησυχεῖτε καί ἀπολαύστε τή ζωή σας». Ἐάν ὁ Ντόκινς εἶχε διαβάσει προσεκτικά τή σημερινή παραβολή, θά εἶχε διαπιστώσει ὅτι ὁ Θεός εἶναι ὁ μόνος πού ἐνδιαφέρεται ἀληθινά νά ἀπολαμβάνουμε τή ζωή μας· καί μάλιστα, ὄχι μόνο ἐδῶ, ἀλλὰ καί μετά ἀπό ἐδῶ.

Ἐχουν καί οἱ πλοῦσιοι ἄγχος;

Εἶναι φανερό ὅτι γι' αὐτό ὁ Χριστός χαρακτήρισε τόν πλούσιο τῆς παραβολῆς «ἀφρονα». Οὐσιαστικά ἤθελε νά τοῦ πεῖ: Ἐσύ, πού εἶσαι τόσο ἰκανός στή «διοίκηση ἐπιχειρήσεων», δέν ἐπιτρέπεται νά βλέπεις τὰ πράγματα τόσο μυωπικά. Θά ἔπρεπε νά διαχειρίζεσαι τὰ ὑπάρχοντά σου βλέποντας τόσο μακριά, ὥστε νά χαίρεσαι τή ζωή σου ὄχι μόνο «eis ἔτη πολλὰ», ἀλλὰ καί μετά τόν βιολογικό σου θάνατο. Ἐσύ, ὅμως, οὔτε καί τώρα φαίνεται νά περνᾷς καλά, ἀφοῦ «σφόδρα ὀδυνώμενος καί πάσχων», κατά τόν ἅγιο Κύριλλο, ἐπαναλαμβάνεις γεμάτος ἄγχος τή φράση «τί νά κάνω»;· μιά φράση, πού ταιριάζει περισσότερο σέ φτωχοῦς παρά σέ πλοῦσιους σάν κι ἐσένα. Θά μπορούσες πολὺ πιό εὐκόηα καί πιό ἀποδοτικά νά ἔκανες εὐρυχωρία στίς ἀποθήκες σου ἀδειάζοντας τοὺς παλαιούς καρπούς σέ «γαστέρες πενήτων» καί συγχρόνως «θησαυρίζοντας θησαυρούς ἐν οὐρανῶ».

«Καί ἔστω», συνεχίζει ὁ ἅγιος Κύριλλος, «τοὺς καρπούς τοὺς ἐξασφάλισες στίς καινούργιες ἀποθήκες σου. Τὰ «ἔτη πολλὰ», ὅμως, ἀπό ποῦ θά τὰ ἐξασφαλίσεις; Μή καί τοῦτο γέννημα σόν; Μή καί τοῦτο ἀγαθόν σόν;». Καί ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ὁ ἀδελφόθεος τόν ἐπιπλήττει: «Δέν ξέρεις ὅτι ἡ ζωή μας ἄτιμς ἐστὶ πρὸς ὀλίγον φαινομένη, ἔπειτα δέ ἀφανιζομένη»; Ἐπομένως, πρὶν κάνεις ὅτιδήποτε θά ἔπρεπε νά πῆς: «Ἐάν ὁ Κύριος θελήσῃ καί ζήσωμεν» (Ἰακ. 4,13). Ἀντίθετα,

18 Νοεμβρίου 2018: ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' ΛΟΥΚΑ

Πλάτωνος μεγαλομάρτυρος († 306). Ρωμανοῦ μάρτυρος († 308).

Ζακχαίου διακόνου († 307). Ἀναστασίου νεομάρτυρος ἐκ Παραμυθίας († 1743).

Ἦχος: πλ. δ' – Ἐωθινόν: Γ – Ἀπόστολος: Ἐφeso. δ' 1-7 – Εὐαγγέλιον: Λκ. ιβ' 16-21.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 25 Νοεμβρίου, ΙΓ' Λουκά.

Ἀπόστολος: Γαλ. γ' 23 - δ' 5 – Εὐαγγέλιον: Λκ. ιη' 18-27.

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ

Γραφεῖο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς

Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Τό Σεμινάριο ξεκίνησε τό Σάββατο 20 Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ. Εἶναι ἀνοικτό καί ἀπροϋπόθετο γιά ὅσους ἐνδιαφέρονται νά τό παρακολουθήσουν.

Διδάσκονται τὰ ἀκόλουθα μαθήματα:

- Σύγχρονη Ἱεραποστολή • Κανονικό Δίκαιο Ἱεραποστολῆς
- Τριτοκοσμική Κοινωνιολογία • Θεολογία Ἱεραποστολῆς
- Ἱεραποστολική Ἀγιολογία • Στοιχεῖα Τροπικῆς Νοσολογίας
- Ἀφρικανική Ἐθνολογία • Ἱεραποστολική Πρακτική καί Μεθοδολογία.

• Πληροφορίες στά τηλέφωνα: 210 7272313-314-316.

Νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Jean Daniélou

Η ΘΕΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΙΟΥΔΑΙΟΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ

Μετάφραση· Θεοφάνης Δρακόπουλος ΔρΘ

(Α' ἔκδοση, διαστάσεις 15X22 ἐκ., σελ. 632)

Μία μνημειώδης μελέτη τοῦ διαπρεποῦς ἀκαδημαϊκοῦ, πού ἀναφέρεται στήν πρώτη χριστιανική περίοδο καί τή δογματική λειτουργική ἐξέλιξη τῶν πρώτων χριστιανικῶν κοινοτήτων ἐν μέσῳ ἰουδαϊκῶν μεσσιανικῶν κινήματων καί ἑτερόκλητων γνωστικῶν σχολῶν.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ἄρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίσεις, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιβ' 16-21, η' 8)

Τό αγαθό είναι ο ίδιος ο Θεός

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρώπου τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἡ χώρα· καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ, λέγων· Τί ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω τοὺς καρποὺς μου; Καὶ εἶπε· Τοῦτο ποιήσω· καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας, καὶ μείζονας οἰκοδομήσω, καὶ συνάξω ἐκεῖ πάντα τὰ γενήματά μου καὶ τὰ ἀγαθὰ μου, καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου· Ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεός· Ἄφρον, ταύτη τῇ νυκτὶ τὴν ψυχὴν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἠτοίμασας, τίνη ἔσται; Οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ, καὶ μὴ εἰς Θεὸν πλουτῶν. Ταῦτα λέγων, ἐφώνει· Ὁ ἔχων ὅσα ἀκούειν, ἀκουέτω.

ἐσύ ἀγνοώντας τόν Θεό διακηρύττεις, κατά τόν ἅγιο Θεοφύλακτο: «Οὐδένα θέλω κοινωνόν. Μέ κανένα δέν θέλω νά τά μοιρασῶ. Δικά μου εἶναι· δέν εἶναι τοῦ Θεοῦ. Μόνος μου ποιόν θά τά ἀπολαύσω. Οὐ τόν Θεόν προσλήψομαι εἰς τήν τούτων ἀπόλαυσιν. Οὔτε μέ τόν Θεό δέν θέλω νά τά μοιρασῶ».

«Νοῦς ἀποστάς ἀπό Θεοῦ»

Ἴδου λοιπόν, πῶς ἡ ἀφροσύνη τῆς φιλοκτημοσύνης καί φιλαργυρίας ἀργά ἢ γρήγορα ὀδηγεῖ σέ ἐσφορική ἀποστασία ἀπό τόν Θεό. Καταλήγει ὁ πλούσιος νά βλέπει τόν Θεό, ὅπως ὁ ταλαίπωρος ὁ Ντόκινς, σάν ἀπειλή γιά τή δῆθεν «εὐτυχία» του καί σάν «διεκδικητή» τῶν δῆθεν «ἀγαθῶν» του. ἼΑρα ἡ πλεονεξία εἶναι κάτι χειρότερο ἀπό τήν «εἰδωλοπατρία», ὅπως τήν ὀνομάζει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ἀφοῦ μπορεῖ νά καλλιεργήσει στόν πλεονέκτη θεομάχο διάθεση, ὀδηγώντας τον στή βλάβασφημη κραυγή: «Φύγε ἀπό μένα. Δέν θέλω νά ξέρω τό θέλημά σου... Τί θά κερδίσω ἂν σέ ἐπικαλοῦμαι καί προσεύχομαι σέ σένα;» (Ἰωβ 21,14).

« Ὡ τῆς ἀπλογίας», ξεσπάει δικαιολογημένα ὁ Μέγας Βασίλειος. Μοναδικό «κέρδος» γιά τόν πλούσιο εἶναι νά ἔχει νά φάει, νά πιεῖ καί νά εὐφραίνεται ἡ ψυχὴ του γιά πολλὰ χρόνια. Μά μπορεῖ νά χορτάσει ἡ ψυχὴ μέ ὑλικά ἀγαθὰ; «Μόνο ἂν ἦταν χοίρου ἡ ψυχὴ σου», συνεχίζει μέ πρωτοφανή ὀξύτητα ὁ θεοφάντωρ τῆς Καισαρείας, «μόνο τότε θά τῆς ἔταζες τέτοια δῆθεν καλοπέραση. Τόσο ἀποκτηνωμένος εἶσαι νά τήν ταιζεις μέ τίς τροφές τῆς σάρκας, καί ὅσα ὀ ἀφεδρώνας ὑποδέχεται, αὐτά νά τῆς παραπέμψεις;»

Ἄπαιτηση φορολόγων ἢ παράδοση εἰς Θεόν Λόγον;

Τελικά τά «πολλὰ χρόνια», πού περίμενε νά ζήσει ὁ πλούσιος, δέν ἦταν οὔτε μία μέρα. Τό ἴδιο βράδυ, κάποιοι «φοβεροί ἄγγελιοι ὡσπερ ἀπνεῖς φορολόγοι» θά πήγαιναν νά «ἀπαιτήσουν» τήν ψυχὴ του. Ὁ δίκαιος ἄνθρωπος, ἴλει ὁ ἅγιος Θεοφύλακτος, «οὐκ ἀπαιτεῖται τήν ψυχὴν, ἀλλὰ ὁ ἴδιος τήν πα-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ὁ Ἰησοῦς εἶπε τὴν ἐξῆς παραβολήν. «Ἐνὸς ἀνθρώπου πλουσίου τὰ χωράφια ἔφεραν ἔσοδειαν μεγάλην καὶ ἐσκέπετο μέσα του, "Τί νά κάνω, ἐπειδὴ δέν ἔχω ποῦ νά συγκεντρώσω τοὺς καρποὺς μου;" καὶ εἶπε, "Αὐτό θά κάνω: Θά κατεδαφίσω τίς ἀποθήκες μου καὶ θά χτίσω μεγαλύτερες καὶ θά συγκεντρώσω ἐκεῖ ὅλα τὰ γενήματά μου καὶ τὰ ἀγαθὰ μου, καὶ θά πῶ εἰς τὴν ψυχὴν μου, Ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ, γιά πολλὰ χρόνια· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου". Ὁ Θεὸς ὁμῶς τοῦ εἶπε, "Ἀνόπτε, αὐτὴν τὴν νύκτα ζητοῦν ἀπὸ σέ τὴν ψυχὴν σου. Ἐκεῖνα δὲ πού ἐτοίμασες, ποιὸς θά τά πάρῃ;". Αὐτὰ παθαίνει ἐκεῖνος πού θησαυρίζει διὰ τὸν ἑαυτόν του καὶ δέν φροντίζει νά γίνῃ πλούσιος ὡς πρὸς τὸν Θεόν. Ἐνῶ ἔλεγε αὐτά, ἐφώνασε, «Ἐκεῖνος πού ἔχει αὐτὰ διὰ τὴν ἀκοῆν, ἅς ἀκούῃ».

(Ἐκ τῆς μετάφρασεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη,

Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ραδίδει στόν Θεό καίρων καί ἀγαλλόμενος. Ἐνῶ ὁ ἁμαρτωλὸς, πού ἔχει καταντήσει τὴν ψυχὴ του σκέτη σάρκα, τὴν ἔχει κάνει νά εἶναι δυσσπόσαστη ἀπὸ τό σῶμα. Γι' αὐτό κι αὐτοὶ πού θά ἔρθουν νά τὴν πάρουν, θά τὴν ἀρπάξουν, χωρὶς ἐκείνη νά θέλει». Ἐκείνη λοιπόν τῆ στιγμῆ, τί θά τὴν ὠφελήσουν ὅλα αὐτὰ τὰ «ἀγαθὰ», πού εἶχε μαζέψει; Ποιὸς θά τά καρπωθεῖ;

Ὅταν τό 306 π.Χ. ὁ Δημήτριος ὁ Πολιορκητὴς κατέλαβε τὰ Μέγαρα καὶ τὰ Πελιάτση, θέλοντας νά δείξει ὅτι εἶναι καλλιεργημένος ἄνθρωπος, ἐνδιαφέρθηκε γιά τὴν τύχη τοῦ Μεγαρέως φιλοσόφου Στίλπωνος. Ὅταν οἱ στρατιῶτες του βρῆκαν τόν γέροντα φιλόσοφο, ὁ Δημήτριος τόν χαιρέτησε μέ σεβασμό καὶ τόν ρώτησε, μήπως τοῦ ἄρραξαν τίποτε ἀπὸ τὰ πράγματά του. Τότε ὁ Στίλπων μέ κάποια εἰρωνεία τοῦ ἀπάντησε: «Δέν εἶδα κανέναν νά κουβαλεῖ τὰ πράγματά μου. Ἡ δική μου περιουσία εἶναι τέτοια πού δέν μπορεῖ κανεὶς νά μοῦ τὴν ἀρπάξει, γιατί τὴν ἔχω κρυμμένη μέσα μου. Πόλεμος γάρ οὐ λαφυραγωγεῖ ἀρετὴν».

Προφανῶς πολλοὶ «ἐν σκιᾷ καθήμενοι» πρὸ Χριστοῦ –καὶ φυσικά καί μετὰ Χριστόν μὴ χριστιανοί– ἦταν καὶ εἶναι πολλὴ πὶο μυαλωμένοι ἀπὸ τόν ἀνόητο πλούσιο τῆς παραβολῆς. Ὅμως ὁ Χριστὸς δέν ἦρθε νά μᾶς διδάξει μιά νεφελώδη ἠθικὴ καὶ ἀρετολογία, καὶ μάλιστα μέ τὴν ἀπειλή τοῦ θανάτου. Ἦρθε νά «μαρτυρήσῃ τῇ ἀληθείᾳ». Καὶ ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι Αὐτὸς εἶναι ἡ ζωὴ καὶ ἡ χαρὰ τοῦ κόσμου· καὶ ἡ ἐκ μέρους μᾶς ἐλευθερίᾳ καὶ κατὰ τό δικό του θέλημα διαχείριση ὄλων τῶν χαρισμάτων του ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα, ἀπὸ ἐδῶ καὶ τώρα νά μοιραζόμαστε μέ Αὐτόν τόν ἀνεξάντητο καὶ ἀναφαίρετο «πλοῦτο τῆς δόξας τῆς κληρονομίας του ἐν τοῖς ἁγίοις» (Ἐφεσ. 1,18).

Ἀρχιμ. Β. Α.